

føre saa mange andre Ønsker med sig, og jeg vil henstille, at man frafalder saadanne Ønsker, idet jeg fastholder, hvad jeg sagde før, at Kommissionen, som den er sammensat, vil tage et berettiget Hensyn til alle de Interesser, som skal varetages i dette Spørgsmaal. Det er heller ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at et Flertal af Medlemmerne er, om jeg saa maa sige, aktive Assurandører eller tilhører de Selskaber, som skal ind under Kontrol. Assurandørsocietetet har udpeget tre Medlemmer, og det er ganske rigtigt, at de er Assurandører og for saa vidt tilhører de Virksomheder, som eventuelt skal kontrolleres, hvis man til sin Tid kommer til det Resultat, at Kontrol skal indføres. Men de andre Medlemmer er udpeget af Erhvervsorganisationer, og at f. Eks. Direktør Vilhelm Nielsen er Assurancemand, er noget, jeg ikke har haft Indflydelse over, idet han er udpeget af De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og saaledes Repræsentant for Landbruget i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller havde Betæneligheder med Hensyn til den Myndighed, som Lovforslaget giver Handelsministeriet. Men som Lovforslaget er affattet, giver det al fornøden Garanti imod, at denne Myndighed bliver misbrugt. Der maa naturligvis i sidste Instans være et vist Tillidsforhold mellem Befolkningen og et Ministerium, naar der gives dette en vis Myndighed gennem en Lov. I § 1 er der givet de fornødne Garantier, idet der staar, at Oplysningerne *kun* skal fremskaffes til Brug for den nedsatte Kommission og *kun* til Overvejelse af det Spørgsmaal, her er Tale om, nemlig Tilsyn med Forsikringsvirksomheder, og *kun* i det Omfang, Handelsministeriet maatte kræve. Det vil altsaa sige, at Handelsministeriets Skøn er det afgørende; og at Kommissionen ogsaa er paa det rene dermed, fremgaar af de Bemærkninger, hvormed Kommissionen har ledsaget sit Udkast til Lovforslaget, idet der nemlig i den som Bilag til Lovforslaget trykte Skrivelse fra Kommissionen staar til Forklaring af Forslagets § 1, at den Pligt, der her bliver Tale om at paalægge Selskaberne, er en Pligt til at anmelde og give Oplysninger vedrørende de af dem drevne Virksomheder i det Omfang, Handelsministeriet maatte skønne det nødvendigt for Kommissionens Arbejde. Deri, mener jeg, ligger en Garanti for, at Kommissionen ikke kan vente at faa opfyldt Ønsker, som Ministeriet maatte skønne det unødvendigt

for dens Arbejde at faa opfyldt. Endvidere er der en anden Begrænsning, som ikke ligger i selve Loven, men som jeg gerne her vil benytte Lejligheden til at nævne. Det er den, som følger af, at det er min Hensigt at lade disse Oplysninger bearbejde i Handelsministeriet, saaledes at de ikke tilstilles Kommissionen i den Form, hvori de indløber til Handelsministeriet. Det vil med andre Ord sige, at man drager Omsorg for, at hvad der kunde være af Forretningshemmeligheder eller Ting, som Selskaberne ikke ønsker skulde komme videre til Kommissionen eller til de enkelte Medlemmer af den, som kunde have særlig Interesse deraf, vil blive bearbejdet i Ministeriet, idet man tager fornødent Hensyn til Selskabernes Interesser, saaledes at det kun bliver det bearbejdede Materiale, som Ministeriet skønner nødvendigt for Kommissionens Arbejde, som gaar videre til Kommissionen.

Jeg vil til disse Bemærkninger gerne føje den almindelige Bemærkning, at naar Ministeriet har nedsat en Kommission til Undersøgelse af et Spørgsmaal, som det her omhandlede — og Ønske herom er jo fremsat af fire Medlemmer af Rigsdagen —, maa Ministeriet efter min Mening fornuftigvis sætte Kommissionen i Stand til at udføre det Arbejde, man paalægger den, og naar det da viser sig, at det Materiale, som skal danne Grundlag for Kommissionens Arbejde, ikke kan skaffes til Veje ad privat Vej, i hvert Tilfælde ikke i det Omfang, man skønner nødvendigt, ser jeg ikke noget til Hinder for at skaffe den fornødne Lovhjemmel til at tilvejebringe det, idet man søger at begrænse denne Lovhjemmel paa fornuftig Maade. Man maa endvidere tage i Betragtning, at dette Ønske fra Kommissionen er enstemmig; selv om der ogsaa indenfor Kommissionen, hvad der er mig bekendt, har været nogen Betænelighed ved denne Pligt, som man paalægger Selskaberne, saa har dog Resultatet af disse Overvejelser været, at samtlige Medlemmer af Kommissionen er enedes om det her foreliggende Lovforslag. Derfor har jeg heller ikke fundet Anledning til at modsætte mig denne Anmodning fra Kommissionen, og jeg vil henstille til det høje Ting at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Ministeriets Haand. Jeg vil derfor, da jeg gaar ud fra, at Lovforslaget skal behandles i et Udvalg, tillade mig at anbefale, at denne Udvalgsbehandling bliver ikke alene meget velvillig, men ogsaa meget hurtig, da det, som jeg sagde i Gaar, er et udbredt Ønske, baade blandt Kommissionens Medlemmer og i Ministeriet, at